

Poradi vrlo uspješnog organizatornog i umjetničkog rada, koji je Tomislav Krizman dosad razvio, predlažem ga za člana *dopisnika u umjetničkom razredu*.

U Zagrebu, 18. februara 1928.

Kl. M. Crnčić.

Ljuba Babić.

Rodio se 14. juna 1890. u Jastrebarskom (Hrvatska). Gimnaziju je svršio u Zagrebu; polazio je umjetničku školu u Zagrebu i akademiju u Münchenu, gdje je posljednjih godina (1912.—13.) bio đak F. v. Stucka. Duže je vrijeme bio na studijama u Parizu (1913. do 1914.). Proputovao je Italiju, Španiju, Švajcarsku, Francusku i južnu Njemačku, Češku i balkanske zemlje. Još kao đak surađivao je na ilustracijama Vukovih narodnih pripovijedaka, a za Maticu Hrvatsku izradio niz ilustracija iz Vuka. Isto tako surađivao je pri velikom ciklusu Kraljevića Marka, koji je bio izložen na internacionalnoj izložbi u Rimu god. 1911. Opremio je oko stotinu beletrističkih i školskih knjiga, koje su doprle (naklada svih izdanja preko 1,000.000) i u najzabitnije hrvatsko selo.

Kao slikar izlagao je u Beču, Rimu, Münchenu, Parizu, Lavovu, Firenci, Zürichu i Leipzigu, gdje se na internacionalnoj izložbi knjige brinuo za uređenje našega odjela. Sudjelovao je gotovo na svim domaćim važnijim izložbama od god. 1911. Organizirao je umjetničke izložbe u pokrajinskim manjim mjestima (Sisak, Karlovac, Rijeka, Varaždin, Split). Za proslave hiljadugodišnjice hrv. kraljevstva kao tajnik kulturno-historijske izložbe grada Zagreba bio je njen glavni organizator.

Kao scenograf spremio je preko 30 komada (drama, opera, baleta i marionetnih igara) domaćih i stranih. Na internacionalnoj dekorativnoj izložbi u Parizu 1925. bio je glavni aranžer teaterskog odjela države (SHS), te je pri tom kao izlagač polučio Grand-Prix. Sa svojim scenografskim radom poslije Pariza nastupio je na internacionalnoj izložbi kazališta u New-Yorku. Suraduje kao stalni kontraktualni scenograf u hrv. kazalištu.

Kao čuvar uredio je modernu galeriju društva umjetnosti u Zagrebu. Za dvije kapele sv. Marka u Zagrebu izradio je dekorativne crkvene slike. Za pojedine crkvene prozore (Vukovar itd.) izradio kartone.

Vrativši se iz Pariza u Zagreb osnovao je privatnu školu. God. 1916. izabran je za učitelja na ondašnjoj umjetničkoj školi, a poslije

profesorom akademije, gdje je bitno surađivao na statutu, pravilnicima i organizovanju toga zavoda, koji je deset posljednjih godina prema sve većim potrebama mijenjao i svoj program i svoju nastavu.

Kao profesor objelodanio je niz članaka, rasprava, prijedloga o organizovanju naše umjetničke nastave u raznim časopisima ili u dnevnoj štampi. Pojedini prilozii, referati ili memorandumii (o umjetničkom savjetu, o obrtnoj školi, o umjetno-obrtnoj školi, o crtanju u srednjim zavodima) potječu iz njegova pera. Napisao je i putopisne impresije iz Španije, kao i dosta znatan broj članaka kritičkog i polemičkog sadržaja na području likovne umjetnosti u dnevnoj štampi.

Kao dugogodišnji predsjednik novo osnovanog „Društva za podizanje radiona i domova mlađim umjetnicima“ vodi gradnju domova (dvije zgrade). Predsjeda prvom kongresu likovnih umjetnika cijele zemlje, koji ga uz druge umjetnike bira u umjetnički savjet. Odbornik je raznih hrv. kulturnih društava, dopisni član Njemačkih umjetnika knjige.

Kao umjetniku i slikaru ideal mu je ne samo izraziti se lično i originalno, nego tomu izrazu udariti pečat svoje zemlje, u čijim se njedrima kriju i nove, neotkrivene ljepote i nove mogućnosti za cjelokupnu umjetnost.

Na osnovi svega izloženog čast mi je predložiti, da se Ljuba Babić izabere članom *dopisnikom* u *umjetničkom* razredu.

U Zagrebu 25. februara 1928.

Kl. M. Crnčić.

Oton Župančić.

Rodio se 23. siječnja 1878. u Vinici, slovenskom selu u Beloj Krajini. Godine 1896. svršio je gimnaziju i položio maturu u Ljubljani, a zatim je na filozofskom fakultetu sveučilišta u Beču studirao zemljopis i povijest. G. 1903. je svršivši sveučilišne nauke stupio u državnu službu kao suplent za zemljopis i povijest na gimnaziji u Ljubljani. Radi slabog zdravlja morao je prema liječničkom savjetu zamoliti dopust, te je nekoliko mjeseci proživio na Jadranskom moru. Zatim je privremeno ostavio državnu službu, pa je kao kućni učitelj živio u raznim krajevima Austrije i južne Njemačke, a uz to se marljivo pripravljaio za profesorski ispit. God. 1909. je pred ispitnom komisijom na sveučilištu u Beču sa dobrim uspjehom položio tri četvrtine profesorskog ispita i to: pismeni i usmeni ispit